

и може спомени го  
Хризо Римски.

12

С Хризо се запознах още в наглето по 1917 год.  
тогва тој беше ученик в Техническо училиште,  
кое се помещаваше по Бул. Давидов и Раповско.  
и до сега си спомнам неговата, неговата фигура с  
умен и мургаво лице и кината на страни одурачко  
с перна надорвно опопорно. Запознавасе ми  
бе случајно; неговите соученици - мои пријатели,  
многу ми брзо говориха за неговите тешки  
ми способности и впечатливоста од првото ми  
среща отови трајни слави в сугласно ми,  
защо го трев тој имах възможност да говорј  
с човек, којо още ученик а беше оброран  
с слава по талантите поет-хуморист, чито  
стихотворенија се погатаха в тогвашиите  
хумористични списанија.

Аз бев ученик в VII клас по III мѝно-мѝно-  
диз и меоду своите соученици минава за спо-  
собен рисувач. С забвеш савезе погачко мѝно  
в списанија, кое се одделеше го стихове  
по Водар и попнее го възможност да  
виде и аз некога мѝно мој рисунки или  
кариатура помещено в погате.

По мѝно май посетих в Воениото училиште.  
големо бе учениката и радостта ми, погачо  
меоду топу цо остригаше тави по мла-  
дите юнкови Водар и познатата фигура  
по Хризо. Рънувахме се содежно, како  
отдавнашни и покви пријатели.

- Знаеш ли нѝ посетил тѝно? - зашто ме дој